

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 1012 (1201)

Svētdien, 1957. g. 22. septembrī

13. gads

Sākt cukurbiešu novākšanu un piegādi valstij

Šogad daudzos kolchozos cukurbietes audzēja lielākās platībās. Lūk, kolchozā „Sarkanā zvaigzne” to ir 30 ha, „Boļševikā” — 30 ha, „Brīvajā ceļā” — 24 ha. Līdzīgās platībās cukurbietes ir daudzos citos kolchozos. Cukurbiešu audzētāji veltīja daudz darba un laika, lai izaudzētu bagātu ražu. Tāpēc kolchozu valžu un brigadieru uzdevums organizēt cukurbiešu novākšanu tā, lai visas izaudzētās cukurbietes tiktu laikus novāktas, piegādātas valstij un audzētāju darbs un laiks nebūtu veltīti izšķiests, lai viņi saņemtu pienācīgu apmaksu.

Novākt cukurbietes — vēlākais līdz 30. oktobrim — tāds ir uzdevums. To varēs izdarīt tikai tad, ja darbu laikus sāks un prasmīgi organizēs. Tāpēc nav ko kavēties un cukurbiešu novākšana jāsāk nekavējoties. Nedrīkstam aizmirst pagājušā gada rūgto pieredzi, kad vairākos kolchozos, kā „Komunars”, „Brīvais ceļš” un dažos citos, atstājot šo darbu uz vēlāku laiku, daļa cukurbiešu palika nenovāktas, netika izpildīts līgums par cukurbiešu piegādi. Protams, ka no tā nācās ciest pašiem audzētājiem.

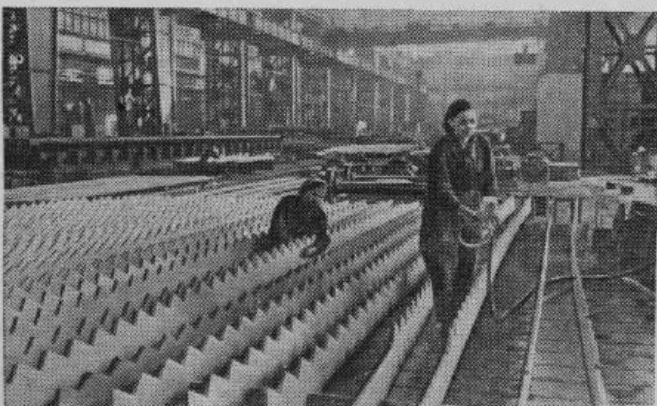
Lietainais laiks nesola nekā laba un ar nogaidīšanu var vienīgi zaudēt. Tāpēc pareizi dara kolchozos „Sarkanā zvaigzne” un „Boļševiks”, kur cukurbiešu novākšanu uzsāka jau pirms vairākām dienām. Šeit cukurbiešu audzētājas novāc katra to platību, kuru apkopa. Kolchozā „Boļševiks” nodarinātās cukurbietes tūlīt piedev pie ceļa, lai atvieglotu un paātrinātu piegādi valstij.

Cukurbiešu novākšana uzsākta arī kolchozos „Jaunā gvardē”, „Komunisma ceļš”, Mičurina vārdā nosauktajā, Ždanova vārdā nosauktajā un dažos citos. Viņu piemēram jāseko visiem kolchoziem.

Brigadieriem un lauksaimniecības specialistiem jāraugās, lai netiktu pieļauti lieli starplaiki starp biešu izraušanu, nodarināšanu un pievešanu pieņemšanas punktos. Pareizi dara kolchozi „Komunisma ceļš” un „Aktivists”, kas uzsākuši biešu piegādi valstij.

Lietainais laiks grūtības cukurbiešu novākšanā var sagādāt vienīgi tur, kur šim darbam nav gatavojusies. Ja kolchozos būs sagādātas pārvietojamās nojumes biešu darinātājiem, sagatavots transports biešu pievešanai pie ceļa un tālāk uz pieņemšanas punktu, tad nekādu traucējumu sekmīgam darbam nebūs. Tāpēc kolchozos, kur tas nav izdarīts, jāsakārto viss nepieciešamais cukurbiešu novākšanai jebkuros laika apstākļos.

Ar katru dienu plašāk izvērst cukurbiešu novākšanu un piegādi valstij — uzdevums, kas prasa neatliekamu izpildi.

Maskavas apgabals. Novo-Kramatorskas rūpnīca izgatavojusi partiju darbāgaldu iekārtu velmēšanas un tēraudlīšanas ceļiem jaunajam metalurģiskajam rūpniecībai Indijā.

Uzņēmumā: velmēšanas darbāgaldu detaļu krāsošana nosūtīšanai uz Indiju.

Sākusies cukurbiešu novākšana

Kolchozā „Komunisma ceļš” cukurbiešu novākšana uzsākta trijās brigādēs. Izrautās bietes sakrauj kaudzēs un nodarina. Cukurbiešu novākšanā palīdz Alsungas vidusskolas

audzēkņi. Līdz šim novākti 4 ha cukurbiešu.

Piektdien otrās brigades laudis uzsāka cukurbiešu piegādi Alsungas pieņemšanas punktā.

Novāc un piegādā valstij kartupeļus

Kolchozā „Traktorists” kartupeļu novākšanā priekšgalā izvirzījušies pirmās brigades laudis, kuri novākuši 7 ha. Dienā ar četrām kartupeļurokamām mašīnām novāc vairāk nekā 2 ha. Čakli strādā kolchoznieki Antons Poljaks, Jānis Tidenbergs, Mirdza Nei-

mane un daudzi citi. Lasītājas dienā salasa ap 890 kg kartupeļu katra.

No 48 ha platības novākti 11 ha.

Piektdien kolchoznieki piegādāja 5 tonnas kartupeļu valstij.

R. Veldze

87 tūkstoši rubļu no dārzkopības

Labus ienākumus kolchoza „Uzvaras karogs” laudim šogad dod dārzkopība. Visvairāk ieņemts par siltumnīcās izaudzētajiem gurķiem, salātiem un tomātiem. Tos audzēja 3 tomātu un 4 gurķu augu mājās ar kopejo platību 1146 kv.

Vēl krietnus ienākumus dos gurķi, 2 ha vēlo kāpostu un citas dārzeņu kultūras. 1,5 t agro kāpostu ieskābēts tvertnēs.

No plānotajiem 150.000 rubļiem jau ieņemts vairāk nekā 87.000 rubļu.

R. Upsala

Strādā elektrība

Daudzās lauksaimniecības arteli „Sarkanā zvaigzne” kolchoznieku mājās gaiši mirdz elektriskās spuldzes, skan radio. Tā tas nav sen. Kolchoznieki vēl labi atceras, kādas neērtības sagādāja petrolejas lampas ziemas garos vakaros. Tikai pagājušajā gadā sāka kolchoza elektrifikāciju. Tiesa, šis darbs nav vēl pilnīgi pabeigts, taču daudz jau veikts. Elektrība tagad apgaismo ne tikai dzīvokļus, bet palīdz arī veikt dažādus darbus.

Lūk, kolchozā no pašām pirmajām noorganizēšanās dienām darbojas dzirnavas. Agrāk tās darbināja ūdens. Taču ziemā bieži gadījās, ka darbs bija jāpārtrauc uz ilgāku laiku: trūka ūdens. Kopš pērnā gada šis trūkums novērsts, jo tagad dzirnavas griež elektromotors. Ūdeni izmanto dzirnavu darbināšanai tikai tad, kad tas pa pilnam. Dzirnavu apakšējā stāvā ierīkots arī jumta dēlīšu, zāģis, līdz ar to reizē var malt un zāģēt dēļus. Dzirnavās samaj kolchoza lapiem vajadzīgos miltus, bet kolchozniekiem — putrainus un maizes labību. Dzirnavas izmanto ne tikai paša kolchoza vajadzībām. Labību tajās maj arī lauksaimniecības arteli „Boļševiks”, „Padomju Latvija” un „Ļepina ceļš”. Pērn dzirnavas deva vairāk nekā 12.000 rubļu ienākuma. Šogad mēnesī caurmērā dzirnavas

dod turpat 2000 rubļu ienākuma. Melderis b. Kārklis savu amatu prot un strādā šajā darbā gandrīz kopš kolchoza noorganizēšanās.

— Mums noteikti šogad jāizlabo turbīnas slūžas, ja gribam izmantot ūdeni, — saka b. Kārklis. — Ja tomēr nepaspēsim, nav liela nelaime — malsim ar elektrību.

Turpat līdzās dzirnavām iekārtota galdnieku darbnīca. Ēvelmašīnu, lentas zāģi, riņķa zāģi un citas ierīces darbinā elektrība. Galdnieki b. Krūmiņš un Salmgriezis dienā te gatavo visdažādākās lietas. Pat tādu diezgan pagrūtu darbu kā ratu riteņu izgatavošanu veic galdnieku darbnīcā. Abi galdnieki izgudrojuši dažādas palīgierīces, lai darbs veiktos ātrāk. Darbnīcā gatavo arī logu rāmjus, ragavu slieces, mucas. Visu veicu galvenokārt ar mašīnām.

Agrāk graudu kalti „Vischom” darbināja ar traktoru. Tagad izmanto elektrību, ietaupot ap 200 rubļu dienā. Elektrība griež graudu tīrāmās mašīnas, apgaismo septiņas lopu novietnes.

— Kolchoza elektrifikāciju turpinām, — saka priekšsēdētājs b. Lieknis. — Gribam, lai visās kolchoznieku mājās degtu elektriskās spuldzes, darbu atvieglotu elektrība.

R. Rītums

Oktobra revolūcijas 40. gadadienu sagaidot

Pie plaša patēriņa preču ražotājiem

Par Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienas cienīgu sagaidīšanu neatlaidīgi cīnās Kuldīgas MRS plaša patēriņa cecha kolektīvs. Līdz svētku dienai cecha laudis apņēmušies zāģmateriālos, sētu laktiņās un drenu dēļos izstrādāt 3200 kbm koksnes, bet taras dēļos — 2300 kbm. Viņi soliļušies pagatavot 3000 mucu, izbūvēt tā saucamo „Kļimova ceļu” 3 km garumā. Šā cēla izgatavošana ir jauns produkcijas veids, ko sāka ražot tikai šajā ceturksnī. Pieņemtas arī daudzas citas saistības par izejmaterialu taupīšanu, jaunas tehnikas uzstādīšanu utt. Gada plānu kolektīvs apņēmis veikt līdz 6. decembrim.

Kā tad kolektīvs veic šos uzdevumus?

— Redzamus panākumus esam guvuši III ceturksņa uzdevuma izpildē, — saka inženieris b. Grinfelds.

Viņš pastāsta, ka III ceturksnī pēc plāna bija jāražo taras dēļi 520 kbm, bet līdz 20. septembrim jau izstrādāti 560 kbm. Ceturksņa plāns izpildīts arī zāģmateriālu ražošanā: bija jāražo 800 kbm zāģmateriālu, bet ražots jau 816 kbm. Ražots arī vairāk nekā bija paredzēts 150 mucu.

— Rajona celtnieki pieprasa apmetuma skalīnus, — saka b. Grinfelds, — bet mums šāda produkcija plānā nebija paredzēta. Lai izpildītu celtnieku pamatoto prasību, esam šajā ceturksnī ražojusi 53 tūkstoš apmetuma skalīnu.

Katru mēnesi kolektīvs savus ražošanas uzdevumus vidēji veic par 120 procentiem. Pirmajā pusgadā tas deva produkciju virs plāna par 243 tūkstoš rubļiem. Par to, ka sekmīgi darbs veicas septembrī, liecina tas, ka divu pirmo dekažu plāns izpildīts par 120 procentiem.

— Mums ir daudz krietnu darba darītāju, — stāsta b. Grinfelds.

Viņš lūša, jura Kārklīna, Antona Gotfrīdsonu vārdus. Viņi savu darbu uzdevumu ik dienas veic par 130 procentiem. Labi strādā ripzāģa vadītāja Valija Lancmane, katla kurinātājs Teodors Strömbergs un daudzi jo daudzi citi.

Kolektīva ražoto produkciju neizmanto tikai mūsu rajona, bet arī brālīgo republiku laudis. Visā drizumā plaša patēriņa preču ražotāji apņēmušies uz Krievijas Federatīvo Republiku nosūtīt vienu vagonu skuju miltu.

Kolektīva līdzšinējie panākumi liecina, ka tas strādā ar visu enerģiju, lai godam sagādātu mūsu Dzimtenes lielās jubilejas dienu.

V. Kļava

SAISTĪBU IZPILDI — uzmanības centrā

Kuldīgas MTS zonas kolchozi gada sākumā uzsāka paaugstinātas saistības lopkopības produktu ražošanas palielināšanā. Vairāki kolchozi piena izslaukumu palielināšanā un gaļas ražošanā guvuši zināmus panākumus.

Līdz 1. septembrim zonas kolchozi uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražojusi 104,7 cmt piena, kas ir 70 procenti no saistības paredzētā daudzuma. Piena izslaukumu ieguvē saistības zonā izpildītas par 75 procentiem.

Uzdevumu — vairot piena izslaukumu — labi veic Lisenko vārdā nosauktais kolchozs, kas apņēmis uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražot 169 cmt piena un jau ieguvus 151 cmt. No vienas govs iegūts 1607 kg piena — par 521 kg vairāk nekā pagājušā gadā šinī pat laikā. Sevišķi labi strādājušas slaucējas Olga Klestrova, kas no katras govs ieguvusi 2470 kg piena un b. Gaule — 1872 kg piena no govs.

Labus rezultātus piena ieguvē guvuši kolchozi „Komunars” un Raiņa vārdā nosauktais.

Atzīstamus rezultātus guvuši arī citi kolchozi, sevišķi atsevišķas slaucējas. Piemēram, slaucēja b. Niedoliņa kolchozā „Komunisma ceļš” no govs ieguvusi 2183 kg piena, b. Dzenīte („Latvijas strēlnieks”) — 2078 kg, b. Zundovska („Komunisma ceļš”) — 2043 kg piena. Pirmrindas kolchozu un centīgo slaucēju piemērs liecina par reālām iespējām palielināt piena izslaukumus katrā zonas kolchozā bez jebkādiem sevišķiem apstākļiem. Piemēram, Raiņa vārdā nosauktajā kolchozā ilgāku laiku bija pat zemākie piena izslaukumi zonā. Tagad kolchozs izvirzījies pirmajās vietās ne tāpēc, ka būtu iegādātas ražīgākas govis, vai visas plavas būtu meliorētas, bet tāpēc, ka šeit piena ieguvei velta vajadzīgo uzmanību, šeit saprasts, ka šī nozare var no-

stiprināt kolchoza ekonomiku, uzlabot kolchoznieku materiālos apstākļus.

Labāko kolchozu „noslēpums” piena izslaukumu palielināšanā slēpjas tānī apstākļi, ka šo kolchozu vadošajos darbiniekos ir atbildības sajūta par uzņemto saistību izpildi. Šeit izraudzīti lopkopības kadri, kas savu uzdevumu veic nevainojami, te uzlabo ganības, lopus papildus piebaro ar sulīgo barību, bet ziemā — ar bragu no spirta fabrikas, palielina ganību periodu, izskauž lopu ālavību, likvidē mazražīgās govis, ieaudzē produktīvus lopus.

Vairākos zonas kolchozos uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamo zemju iegūts niecīgs daudzums piena. Piemēram, kolchozā „Padomju Latvija” — 59,8 cmt, arteli „Proletarietis” — 44,3 cmt, kolchozā „Boļševiks” — 68,5 cmt. Vēl sliktāks stāvoklis ar uzņemto saistību izpildi piena ieguvē ir kolchozos „Spars”, „Brīvais ceļš”, Ždanova vārdā nosauktajā, „Sarkanā zvaigzne”.

Izšķirošais faktors piena izslaukumu palielināšanā ir lopbarības bāze, sevišķi sulīgā lopbarība. Vēl ir iespēja panākt nokavēto lopbarības sagatavošanu. Taču skābarību zonas kolchozos gatavo pavisam slikti. Zonas kolchozi plānu izpildījuši tikai par 16,2 proc.

Sevišķi bezatbildīgi pret skābarības gatavošanas plāna izpildi izturas kolchozu „Spars”, „Komunisma ceļš”, „Aktivists” valdes un lauksaimniecības specialisti. Šajos kolchozos sagatavots pavisam niecīgs skābarības daudzums, pie kam rupjā lopbarība šeit sagatavota par ceturto daļu mazāk nekā pagājušā gadā.

Neapmierinoši Kuldīgas MTS zonas kolchozos pilda saistības gaļas ražošanā. Līdz septembrim uz 100 ha aramzemes no paredzētiem 22,3 cmt gaļas ražots tikai 6,6 cmt, bet cūkgaļa no 24,2 cmt iegūta 6 cmt.

Šāds nenormāls stāvoklis

radies nenopietnās plānošanas un kolchozu valžu paviršanās pieejas dēļ svarīga uzdevuma izpildei. Tas sakāms par kolchozu „Komunisma ceļš”, kur līdz plāna izpildei vēl iztrūkst 66,3 tonnas gaļas. Līdzīgs stāvoklis ir kolchozos „Brīvais ceļš”, Mičurina vārdā nosauktajā.

Galvenais iemesls tam ir šo kolchozu vadītāju skeptiskā izturēšanās pret pirmrindas darba metožu ieviešanu lopkopībā. Piemēram, kartupeļu ganību izmantošanu cūkām, bekonu audzēšanu vasaras noņemēs un virkni citu pasākumu. Maz vērības velta lopu kaušanai labā barojumā, sevišķi tas attiecas uz jauno, nepietiekamā daudzumā nobarošanai izrauga sīvēnus, vienreizējās sīvēnu mātes.

Pavisam nepieļaujami, ka atsevišķos kolchozos nemaz nenodarbojas ar aitkopības attīstīšanu, atrunājoties, ka tas lūk, neesot izdevīgi. Tas fakts, ka kolchoznieki savās personīgās saimniecībās tur trīs reizes vairāk aitu nekā kolchozos, apgāz apgalvojumu par grūtībām aitu turēšanā. Lieta tāda, ka trūkst barības.

Pavisam kolchozos nenodarbojas ar putnu audzēšanu gaļai, bet tā taču ir rezerve gaļas ražošanas palielināšanai.

Jāpiezīmē, ka pats galvenais iemesls uzņemto saistību neapmierinošai izpildei zonas kolchozos ir tas, ka mums nav radīta pietiekama bāze lopkopības produkcijas palielināšanai. Lieta tāda, ka atsevišķi kolchozu priekšsēdētāji, partijas pirmorganizāciju sekretari un lauksaimniecības specialisti zaudējuši atbildības sajūtu par uzņemto saistību izpildi.

Laiks izpildīt saistības vēl ir, nepieciešams izmantot tikai maksimālās iespējas, lai Oktobra 40. gadadienu sagaidītu godam.

S. Jeļizarovs,
LKP rajona komitejas sekretars
Kuldīgas MTS zonā

VISSAVIENĪBAS LAUKSAIMNIECĪBAS IZSTĀDĒ

JAUNO ZEMKOPJU SATIKŠANĀS

Neviens, kam kaut vienreiz izdevies būt Vissavienības lauksaimniecības izstādē, nevarēs aizmirst varenās pīlis, plašos laukumus, krāšņos dārzus un skaistas struktūras. Sevišķi grezna izstāde bija kādā no festivāla pēdējām dienām, kad pie tās galvenajiem paviljoniem notika plaši tautas svētki, kur piedalījās arī festivāla delegāti. Tūkstošiem ārzemnieku bija kļāt lauku jaunatnes svētkos.

Jauno lauksaimnieku svētkos sirsnīgi sarunājās padomju kolchoznieki un tautas demokratijs valsts lauksaimniecības kooperatīvu biedri, ar lielu interesi ārzemnieki — fermeri un rentnieki, laukstrādnieki un lielo muižu kalpi līdzinājās padomju cilveku darba rezultātos.

Izstāde ir plaša, un katrs paviljons — īsts darba sasniegumu pārs. Daudzi priecājās par padomju cilveku panākumiem. Likās, ka paši svētki atcienāja visus vaļsirdīgi aprunāties. Ne velti Starptautiskās festivāla sagatavošanas komitejas pārstāvis anglis Čārls Kuts atzīmēja, ka VI Vissavienības jaunatnes un studentu festivālā Maskavā zemnieku, fermeru, laukstrādnieku un mežrāpniecības darbinieku sanāksmēs gaidīto trīs tūkstošu vīriešu bija ieradusies 6.500 cilveku.

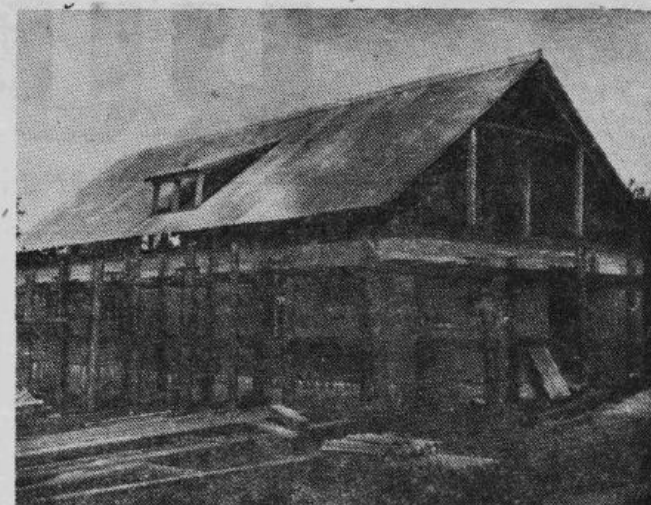
Maskava plesmīgi uzņēma savus viesus. Drīz vien jaunieši un jaunietes, kas gan dzīvo dažādās zemēs, bet strādā vienu darbu, atrada kopīgu valodu. Viņus tūlītēja mīlestība uz zemkopību, kas gādā, lai cilveks būtu pāēdis un apģērbies. Vērtīgi tika uzskatītas oficiālās runas, bet ar vēl lielāku interesi jaunie zemkopji sarunājās pašā savā starpā. Daudz pārrunājama bija, piemēram, jaunajai Ukrainas kolchozniecei Marijai Krasņevičai un šīs provinces kīriešu zemniekam Van Tinam. 24 gadus vecā Marija ir Sociālistiskā Darba Varone. Šo augsto novērtējumu Krasņeviča saņēma 1953. gadā, kad viņa Drogobičas apgabala Rudku rajona Ždanova vārdā nosauktajā kolchozā leguva 602 centnerus cukurbiešu no hektara. Pašlaik Marijas Krasņevičas posms audzē ne tikai cukurbietes, bet arī līnus, kartupeļus un kukurūzu. Jauno Ķīnas zemkopji Van Tīnu ļoti interesēja, cik lielu ražu sagaida Ukrainas meitenes. Marijas Krasņevičas posmā ir 12 cilveku, un visi viņi strādā saskaņotā. Jaunās kolchoznieces

kopj septiņus hektarus cukurbiešu, piecus hektarus kartupeļu, divus hektarus līnu un divus hektarus kukurūzas. Viņas cer neapstāties mazāk kā 450 centneru biešu, 120 centneru kartupeļu, 8 centnerus līnšķiedras un 7 centnerus līnšķiedras no hektara, kā arī iegūt daudz zaļās masas no kukurūzas lauka.

Par citu runāja jaunais Brazīlijas zemnieks Kālebs de Oliveira Kontinjo. Viņš pastāstīja, ka Dienvidamerikā ir karsta saule, bagātīgi liš lietūs un zeme ir auglīga, bet četras piektādas zemnieku šajā zemē ir analfabēti un cieš trūkumu. Brazīlijā izaug brīnišķīga kafija, bet zeme pieder latifundijām, un zemnieki spiesti no agra rīta līdz vēlam vakaram likt muguras svešās plantācijās, saņemot par to nabaga graus. Brazīlijas zemnieki ir pavisam neorganizēti, tomēr viņi mostas cīnīties par savu tiesību. Par to liecina notikumi Gojas štātā, kur valdība bija spiesta atzīt zemniekiem tiesības uz bagātīniem atņemto neizmantojamo zemi.

Padomju Sauleslīdī visa zeme

Jauna dzīvojamā māja lopkopjiem

Kolchozā „Leņina ceļš” cel jaunu dzīvojamo māju lopkopjiem. Jaunajā mājā būs 4 dzīvokļi. Kolchoza būvbrigade (brigadieris b. Poriņš) apņēmusies jaunās mājas celtniecību pabeigt līdz Oktobra revolūcijas 40. gadadienai.

Attēlā: jaunceljamā lopkopju dzīvojamā māja.
(O. Bērziņa teksts un foto)

Brālīgajās republikās

Paškonstruēta graudu tīrāmā mašīna

Moldavijas PSR Soroku rajona S. Lazo vārdā nosauktā kolchoza piederībā strādā jauna mašīna, kas lāpsto un tīrī graudus. Šo mašīnu konstruējis lauksaimniecības arteļa „PSKP XX kongress” motorists Nikolajs Rodijenko.

Mašīnai ir rāmis, uz kura uzmontēti 4,5 zirgspēku jaudas motors, ventilators un gliemežskrūve. Mašīnas darba princips ir vienkāršs: motors

griež ventilatoru, kas rada gaisa strūklu. Gaisa graudus pa cauruli uzsviež 10 metrus augstu. Tā graudi apzūst un tiek izvērtīti. Astoņās stundās mašīna pārlāpsto vairāk nekā 200 tonnas graudu, tas ir, aizstāj gandrīz 30 cilvēkus. Šo mašīnu var izmantot arī graudu iekraušanā. Divarpustonņīgo automašīnu piekrauj ar graudiem 5 minūtēs.

Skābarība diviem gadiem

Slabodzejas MTS zonas kolchozi piena izslaukuma ziņā ieņem vienu no pirmajām vietām Moldavijā. Kopš gada sākuma šeit no katras govs izslaukti vairāk nekā 2300 litru piena. Lai nodrošinātu lopiem barību ziemai un panāktu to produktivitātes tālāku celšanos, kolchozu ļaudis nolēmuši šogad sagatavot ne mazāk kā 40 tūkstoš tonnu skābarības.

Vieni no pirmajiem savas saistības izpildījuši PSKP XX kongresa vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa ļaudis. Viņi jau ieskābējuši 7.000 tonnu zaļās masas. Šīs skābarības lopiem pietiks veseliem gadiem. Apsverot savas iespējas, kolchoznieki nolēma sagatavot vēl tikpat daudz skābarības, tādējādi radot lopbarības krājumus diviem gadiem. (ATEM LTA)

neicību „Konstantinovo”, Čruščova vārdā nosaukto kolchozu, kā arī zverkopības padomju saimniecību, kas atrodas netālu no piepilsētas stacijas Caricino. Jaunie kanādieši saņēma no kolchoza dāvanu — Piemaskavas kriešus, kas devuši šeit labu ražu. Šos kriešus kanādieši izmēģinās savā zemē. Apmeklējot zverkopības padomju saimniecības sudrāklapsu audzētavu, neviens tā neinteresējās par saimniecības ekonomiku kā jaunā kanādiešu pamatskolas skolotāja Geila Klensi. Un kā gan ne! Viņas tēvam taču arī ir neliela šo lapsu audzētava.

Padomju cilvekam ir savs lepnums! — teikts mūsu revolūcionarajā dzejā. Ar daudz ko šodien var lepoties jaunie padomju zemkopji, kas līdz ar visu mūsu tautu piedalās grandiozā pasākuma realizēšanā, lai panāktu strauju augšupeju lauksaimniecībā. Ne velti dažādu valstu jaunie lauksaimnieki, kas rūpīgi iepazīlušies ar padomju zemkopības panākumiem, nešaubās, ka padomju ļaudis ekonomiskajā sacensībā uzvarēs kapitalismu.

V. Novoselovs

Cienu padomes un socialistiskā likumība

Viens no cienu padomju galvenajiem uzdevumiem ir nenogurstoši cīnīties par socialistiskās likumības ieviešanu ciemā. Ja pēdējā laikā laukos ievērojami samazināties noziegumu skaits, tad tas, bez šaubām, ir arī cienu padomju nopelns. Vairākas rajona cienu padomes, kā Induļu, Rendas, Kabiles, jautājumu par socialistiskās likumības ieviešanu izskatījušas sesijās un izstrādājušas konkrētus pasākumus, lai izskaustu likumības neieviešanas gadījumus. Ieteicams to darīt arī pārējām cienu padomēm.

Daudzas cienu padomes, kā Rumbas, Abavas, Grāveru nepietiekami interesējas par lauksaimniecības artila Statutu ieviešanu kolchozos, lai gan šo cienu kolchozu valdes un atsevišķi kolchoznieki tos neievēro. Piemēram, kolchozā „Kopdarbība” joprojām vērjami socialistiskā īpašuma izsaimniekošanas gadījumi, nevēģa un noziedzīga apiešanās ar sabiedriskajām vērtībām. Cienu padomes izpildu komiteja (priekšsēdētāja b. Zudiņa) stāv nomaļus no šiem notikumiem un nepalīdz revīzijas komīssai, kas sastādījusi lielu skaitu aktu, nekārtības novērst. Valde parasti uz revīzijas komisijas sastādītiem aktiem neieieģ, bet cienu padome, tās deputāti to neredz. Bez tam valdes priekšsēdētājs b. Šuba un tās loceklis b. Rubenis ir Rumbas cienu padomes deputāti. Cienu padomei neka- vējoties jāapspriež Lauksaimniecības artila Statutu neievērošana lauksaimniecības artilā „Kopdarbība” un jāpanāk, lai šeit ieviestu kārtību.

Tas pats sakāms par Abavas cienu kolchozu „Abava”. Arī šeit netiek rupji socialistiskās likumības pārkāpumi, netiek ievērota kolchoza demokrātija, bet cienu padome turpina palikt novērotāja lomā. Neapmierinoši par Lauksaimniecības artila Statutu ieviešanu jūcinās arī Rendas

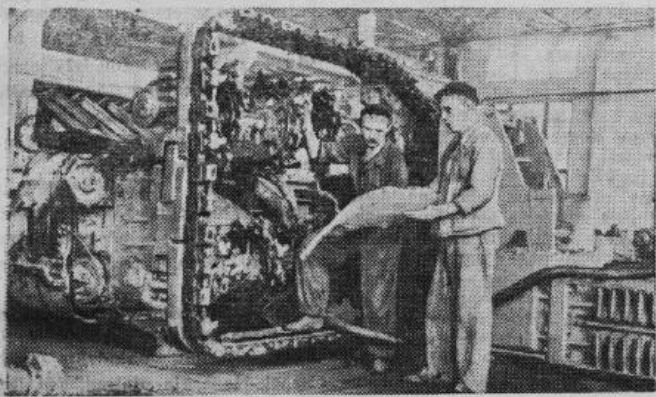
cienu padome un tās izpildu komiteja (priekšsēdētāja b. Salma). Šā gada 17. jūnijā lauksaimniecības artilā „Socialisma ceļš” valde pieņēma nelikumīgu lēmumu par gani- bu piešķiršanu nekolehozniekiem personīgo lopu ganišanai pret 50 izstrādes dienām. Uz prokurora protestu valde nereaģēja. Tikai tad, kad protests bija iesūtīts rajona izpildu komitejai, lauksaimniecības artila „Socialisma ceļš” valde savu nelikumīgo lēmumu šā gada 30. augustā atcēla, nolemjot samaksāt nekolehozniekiem par kolchozā pastrādāto darbu. Cienu padome par šo lēmumu neliekas zinīs.

Cienu padomes maz darījušas, lai nodrošinātu likuma par obligato 7-gadīgo izglītību izpildi. Jāpanāk, lai nevienas skolas vecuma bērns nepaliktu ārpus skolas. Cienu padomju izpildu komitejām kopā ar kolchozu valdēm jāsniedz praktiska palīdzība vecākiem. Pret vecākiem, kuri negrib bērnus sūtīt skolā, jāierosina jautājums par vecāku tiesību atņemšanu.

Vairākas cienu padomes neievēro 1955. gada 11. janvāra Dekretu „Par atbildību par sējumu noganišanu kolchozos un padomju saimniecībās”. Sevišķi tas sakāms par Abavas, Rendas, Kabiles cienu padomju izpildu komitejām. Tā Abavas cienu padomes izpildu komiteja, uzliekot naudas sodu par sējumu noganišanu, nav noteikusi zaudējumu apmēru. Kabiles cienu padomes izpildu komiteja pielieto Dekretā neparedzētus sodus, bet izgudro jaunus.

Uzliktie naudas sodi ļoti ilgi netiek piedzīti, kas ne ar ko nav attaisnojams. Cienu padomju izpildu komitejām jāzina, ka, nesamaksājot termiņā kādu izpildu komiteja noteikusi, lietas nekavējoties jānosūta Tautas tiesai piedzīšanai.

F. Jaunbelzējs,
rajona izpildu komitejas sekretārs

Stalinas apgabals. Ar lielu pacilātību strādā Grolskas Kirova vārdā nosauktās mašīnbūves rūpnīcas kolektīvs. Ieslēgušās socialistiskajā sacensībā par godu Oktobra revolūcijas 40. gadadienai, visas brigades pārsniedz savus uzdevumus. Labi darba rādītāji mehaniskajā cehā № 7 ir meistars N. Zolotareva maiņai. Tā, ražojot ogļu kombainus „Donbass-6” un „Donbass-2”, izpilda pat 3 normas maiņā.

Uzņēmumā: kombaina „Donbass-6” montāža Karagandas ogļu baseinam. Atslēdzēks N. Smoljenko (no kreisās) un meistars N. Zolotarevs darbā.

Kā es vadu traktoru brigadi

Uz šā gada 20. septembri mūsu traktoru brigade gada plānu izpildījusi par 113 proc. Kā mēs to veicām?

Jau agrā pavasarī, tikko augšene sāka nozūt, lielu vēribu veļtījām darbam izlases veidā. Kaut daļēji grima, taču centāmies pirmo kārtu nokultivēt. Pēc pirmās kultivēšanas zeme, it sevišķi pavasarī, zūst ļoti ātri, tādā kārtā pavasara sēju varēja veikt daudz ātrākos termiņos.

Tāpat kā visos arī kolchozā „Sarkanā zvaigzne” ir diezgan daudz zemju, kas aizņemtas ar krūmiem, ir aizaugušas papuves, grāvji, pļavas un ganiņas. Tāpēc starplaika starp sēju un vasaras darbību mums nebija. Vajadzēja ceņsties iespējami ātrāk izremontēt un sakārtot lauksaimniecības inventāru un izdarīt traktoriem tehniskās apkāpes un sīkos remontus. Lai šo darbu racionāli veiktu, man kā brigadierim bija daudz darba. Kad traktori strādāja transporta darbos, piekabnātajus izvietoju remontos. Dažreiz naktis nestrādājām, lai abas maiņas strādātu dienā — viena ar traktoru, bet otra gatavoja slēpes vai remontēja mašīnas. Remontējamo tehnikas detaļu vešanā uz MTS, centos neapgrūtināt traktoristus, bet gan meklēju mašīnas un braucu pats. Tā strādājot pagāja vasaras periods, bija laiks izremontēt visas lauksaimniecības mašīnas un arī plāna izpildē daudz paveikts.

Laikus bija sagatavotas papuves visā ziemāju sējai paredzētā platībā. Taču ziemāji nav apseiti. Bijām gatavoju-

ši markērus, lai varētu sēt arī naktī, taču nelabvēlīgo laika apstākļu dēļ nerealizējām savus nodomus.

Esam daudz līdzējuši ražas ievēšanā šķūņos. Ar lepnumu varam teikt, ka tas, ka raža tikpat kā novākta, ir mūsu nopelns, jo gandrīz visu labību ievēdām ar traktoriem.

Mana prakse brigades vadīšanā ir šāda. Ja trūkst darbs kādam traktoram, tad eju uz valdes sēdēm, sazinos ar MTS agronomiem, kamēr darbu atrodu. Ir vairāki un var teikt, daudzi gadījumi, kad darba kalchozā daudz, bet dažreiz to nesa- skata. Sevišķu vēribu veļtam maiņu nodošanai un pieņemšanai, lai noteikti piedalītos abu maiņu traktoristi un iespējami īsākā laikā izdarītu tehnisko apkāpi.

Degvielu normas nav lielas, tomēr pārtērpa mūsu brigādē nav.

Katram traktoristam ir savas saistības, par kuru izpildi viņš cīnās. Esam pirmajā vietā starp visām traktoru brigādēm. Traktorists Alfons Puliņš jau vairākus mēnešus pēc kārtas izcīnījis pirmo vietu starp traktoristiem, kas strādā ar DT-54. Traktorists Pēteris Lapsa ieguva pirmo vietu par visaugstāko izstrādi maiņā, bet traktorists Ādams Birze nav pārspēts ne pagājušā gadā, ne arī šogad, strādājot ar traktoru KD-35. Brigāde ietaupījusi apmēram 16 tūkstoš rubļu valsts līdzekļu. Pašreiz visus spēkus veļtam rugaines aršanai.

V. Valvads,
12. traktoru brigades brigadieris

Katrs dzīvo kā patīk

Ja pajautājam kolchoza „Kommunisma ceļš” kantorī: „Vai kolchozniekiem nav vairāk lopu nekā Statutos paredzēts, seko atbilde:

—Nē, mums tādu gan nav, bija Siliņam, bet viņš jau likvidējis.

Bet kāda tad ir īstenība? Jā, īstenība ir pavisam citāda. Aiz šo tukšo vārdu runātāju muguram slēpjas dažāda veida Lauksaimniecības artila Statutu neievērotāji.

Divas slaucamas govīs jau ilgāku laiku ir 11 kolchozniekiem. Šie ļaudis, kā redzams, pat savstarpēji sacenšas personīgo lopu ieaudzēšanā. Lūk, Mačam Aniņam jau ir divas slaucamas govīs un bullis. Bet Jānim Meirupskim, Trīnei Šicai, Jānim Cērpam, Jānim Aniņam, Jēkabam Akotam — divas govīs un jaunlops.

Kuldīgas MTS darbinieki šinīs dienās pārliecinājās, ka kolchozā ir vairākas ģimenes, kas dzīvo vienā mājā, izmanto kopēju saimniecību, bet izveidojušas liktīvas ģimenes. Piemēram, Antons Siliņš dzīvo kopā ar sievas māti Annu Poņemecku. Viņiem, kā divām ģimenēm, ir divas slaucamas govīs un viens jaunlops. Kolchoznieks Jānis Pē-

tersons dzīvo kopā ar meitas Annas Štormanis ģimeni. Viņiem ir 3 slaucamas govīs, divi jaunlopi un piedevām vēl zirgs. Un kā gan nē, tādā saimniecībā bez zirga iztikt pagrūti.

Arī kolchoznieks Antons Stašulans, dzīvojot kopā ar audžu meitu, iedomājies, ka viņi ir divas ģimenes un tur personīgā īpašumā 2 slaucamas govīs un jaunlopu.

Visas šīs personīgās lopu fermas galu galā iztieks no kolchoza ganiņām un siena.

Kolchoza teritorijā atrodas individualās saimniecības. Šīs saimniecības savus lopus gana kolchoza ganiņās. Tā, piemēram, ganās Ādama Gulbja divas slaucamas govīs, jaunlops un 5 aitas, Staršovskim — 1 govīs un zirgs.

Varētu domāt, ka šajā kolchozā nav ne valdes, ne e- vizijas komisijas, jo kā gan citādi tā varētu neievērot artila Statutus. Bet šoreiz ir tā, ka valdes priekšsēdētājs b. Štuls un revīzijas komisijas priekšsēdētājs b. Kaminskis piemieguši acis un līdz šai dienai nav ievērojuši, cik lopu artila Statuti atļauj turēt. Laiks Kuldīgas MTS vadībai atdarīt šiem cilvēkiem acis.

A. Zars

Mūsu republikā

Teicami Daugavpils rajona kolchozā „Zarja” strādā jauno lopkopju Rakicku ģimene — slaucēja Malgosja un viņas brāļi gani Stefans un Antons.

Pateicoties centīgam darbam, Malgosja izvirzījies par labāko slaucēju kolchozā.

Viņas brāļi strādā otrajā kompleksajā brigādē. Prasmiģi izmantojot aploku ganiņas, iepazīstot katras govīs īpašības, viņi panākuši, ka izslaukumi divkāršojušies. Tagad katras govīs vidēji dienā dod 16—18 kg piena.

Rakicku ģimene dzīvo labi. Katras ģimenes locekļa mēneša vidējā izpelnā ir ap 1500 rubļu.

Uzņēmumā: (priekšplānā) kolchoza „Zarja” uzskaitvede Regina Pilinoviča un lopkopji Stefans, Antons un Malgosja Rakicki rezumē dienas izslaukumus.

Avansi uz izstrādes dienām

Centīgi strādā Cēsu rajona Veidenbauma vārdā nosauktā lauksaimniecības artila kolchoznieki. Viņu darbu bagātīgi atalgo. Par katru izstrādes dienu viņiem avansā vien izsniegts kilograms labības un 5 rubļi nauda. Piemēram, kolchoznieka Aleksandra Rāceņa ģimene saņēmusi 1200 kilogramus labības. Apmēram tonnu graudu savos apcirkņos sabērusi Līlijas Bormanis ģimene.

Paredz, ka zemkopji šogad par katru izstrādes dienu kopā saņems vismaz 2 kilogramus labības un 10 rubļus nauda.

Jaunas ielas

Dagdā parādījušās jaunas ielas — Komjaunatnes, Pionieru, Pasta un citas ielas. Tās apbūvētas ar daudzdzīvokļu dzīvokļiem namiem. Nesen nodeva ekspluatācijā vēl divas ēkas. Uz tām pārcēlušās 14 strādnieku un kalpotāju ģimenes.

Pilsētā plaši izvērsusies individualā dzīvokļu celtniecība. Pēdējos 3 gados ģimenes mājas uzcēlušī apmēram 150 pilsētas iedzīvotāji. Viņiem daudz pali- dzējusi valsts.

(LTA)

Latvijas Republikas GALVASPILSĒTĀ

No Bulgarijas uz Rīgu

Rīgas jūras zvejas ostā noenkurojusies jauna peldoša zveju fabrika. To uzbūvējis Dimitrovas kuģa būvētavas kolektīvs (Bulgarija).

Pirmā tikšanās ar lugas varoņiem

Latvijas PSR Akademiskais dramatisks teātris atklāja sezonu ar pirmizrādi — F. Dostojevska romāna „Noziedzums un sods” inscenējumu.

Tā ir skatītāju pirmā tikšanās ar Dostojevska varoņiem latviešu padomju teātri.

Interesanta izstāde

Republikāniskajā Zinātnes un tehnikas propagandas namā atklāta izstāde par atomenerģijas izmantošanu mīklaiķa vajadzībām. Zātes tiek demonstrēti vairāk nekā 100 dažādu aparātu un ierīču, kā arī daudz maketu.

Jauns muzejs

Rīgā, Leona Paegles ielā 1 šā gada 1. oktobrī sāks lektrot. Medicīnas vēstures muzeju.

Tajā būs plaši parādīti materiāli par medicīnas vēsturi, kurus savācis profesors P. Stradiņš.

(LTA)

Apdrošināsim sevi

Katram strādājošam mūsu valstī ir iespēja nodrošināt sevi vai savus tuviniekus brīvprātīgā personu apdrošināšanā. Tāpēc daudzi strādnieki, kolchoznieki un kalpotāji skaita brīvprātīgo personu apdrošināšanu par vispieņemamāko savstarpējās palīdzības formu, kas tiem dod iespēju pie neliela maksājuma samaksas saņemt materiālu palastu darba spēju zuduma gadījumā vai nodrošināt savu ģimeni savas nāves gadījumā, nelaimes gadījuma rezultātā.

1957. gadā vairāki desmiti Kuldīgas pilsētas un rajona iedzīvotāji saņēmuši apdrošināšanas atlīdzību par zaudētām darba spējām, ko izsau-

kuši nelaimes gadījumi gan darbā, gan personīgā dzīvē. Tā apdrošināšanas atlīdzību saņēmuši: J. Austers — 4.000 rubļus, J. Krievs — 1.000 rubļus, J. Bedorfa — 1.000 rubļus, Z. Rudovskis — 500 rubļus, A. Cērps — 250 rubļus, A. Pipītis — 1000 rubļus, K. Štorchs — 6.000 rubļus un daudzi citi.

Valsts apdrošināšana mūsu zemē kalpo darbaļaužu materiālā stāvokļa uzlabošanai. Tāpēc nepieciešams katram strādniekam, kolchozniekam un kalpotājam apdrošināt sevi un savus tuviniekus.

E. Hūns,
Kuldīgas rajona Valsts
apdrošināšanas inspekcijas
vec. inspektors

„MIJUKI MARU”

slēpi pēdas

B. DROZDOVS

(4. turpinājums)

— Tas viss tev celam, teica Abe — Ar tādiem piederumiem nezin vai tev izskatīsies par sniegu, īpaši vietējie iedzīvotāji, ar kuriem tu varbūt nejausi sastapsies. Radiostaciju, ieročus un visu pārējo saņemsi vēlāk uz vietas, kad būsi stingri ierīkojies Dienvidsachalinā. Mūsu zīnēs sagaidi otrdienas un piektdienas no divpadsmitiem līdz diviem pilsētas stacijā. Viņš pieļē pie tevis un sacis: „Man ir simt rubļu naudas zīme”. Tev jābū: „Naudas zīmes vietā es gribētu biedri”. Ja pēc tam agents uzrādīs tev savu fotokartīti, tu vari viņam pilnīgi uzticēties.

Oktobra otrajā pusē Aikava izbrauca uz japāņu ostas pilsētu Abasiri. No turienes viņam pēc dažām dienām vajadzēja doties savās spieģa gaitās.

25. oktobrī, aizbraukšanas dienā, viņu uzaicināja uz „Sansul” viesnīcu. Tur kādā no otrā stāva istabām ar viņu satikās, lai dotu galīgās instrukcijas, trīs vadoši darbinieki no amerikāņu izlūkošanas centra Chokkaido salā. Viens no tiem, neliela auguma resns cilvēks, izņēma no kabatas aprakstītu papīra lapu un pasniedza to Aikavam.

— Lūk, ko tev vajadzēs noskaidrot caur aģentūras tīklu, kuru pats nodibināsi. Izlasi uzmanīgi un la-

bi iegaumē. Bet papīru atdod man atpakaļ.

Aikavas acis sāka skraidīt pa papīru.

1. Kur un kādi no jauna uzcelti aerodromi, kādas lidmašīnas tur bāzējas, to skaitis.

2. Kā apsarga Sachalīnas piekrasti, kur un kādas ceļ jūraskarabāzes.

3. Kādas kravas transportē pa dzelzceļu.

4. Kur novietotas artilērijas pozīcijas.

Tad resnais nodeva agentam papīru padomju naudas un personīgi pārbaudīja, vai viņam nav kas lieks palicis kabatās. Viss bija kārtībā.

— Tu neaizmirsi par atslēgu?

— Nē, neaizmirsu, — atbildēja Aikava.

Varēja doties ceļā. Viņš uzkrāja velosipeda mugursomu ar piederumiem un devās uz ostu. Tur pietatnē, šūpodamies vieglā vilnī, jau gaidīja, gatavs iziet jūrā, zvejnieku šoneris „Mijuki-maru”, no krāsots tumši zilā krāsā, jūras vilņu krāsā.

Pēc haizivs kravas

Aizejot no mājas, Jamadzaki Kensejs sīvēja neteica ne vārda. Jau uz sliekšņa viņš saīdījis bilda mātei:

ĀRSTA PADOMS Ateroskleroze

Ar aterosklerozi saprot arteriju izmaiņas, kur gala rezultāts ir arteriju sienīgu sabiezīšanās.

Ateroskleroze ir viena no visvairāk izplatītām slimībām un pats svarīgākais sirds asinsvadu slimnieku nāves cēlonis. Viršiešiem ateroskleroze norit smagāk un sākas agrāk kā sievietēm.

Aterosklerozes pamatā ir tauku vielu (cholesterīna) maiņas traucējumi, nevis asinsvadu novecošanās procesi. Ir novērots, ka ateroskleroze var attīstīties samērā jauniem cilvēkiem, kam dažos gadījumos (kad bojātas sirds artērijas) slimības process var izvērsties smagā formā. Vairumam cilvēku vecākos gados ateroskleroze vairāk vai mazāk krasi pastiprinās. Tas norāda tikai uz to, ka šīnī mūža periodā sevišķi bieži notiek vispārējās vielu maiņas un taukvielu maiņas traucējumi. Turpretim daudziem cilvēkiem pat sirmā vecumā aterosklerotiskās pārmaiņas izpaužas ļoti vāji vai to nemaz nav. Nav pareizs uzskats, ka ateroskleroze ir slimība, kas ar vecumu nemīnīgi progresē.

Galvenā loma cholesterolīnam, ko ievada ar tauku barību. Līdzās šim galvenajam priekšnoteikumam aterosklerozes attīstībā svarīga nozīme arī pastāvīgiem vai īslaicīgiem apstākļiem arteriju sienās, piem., spasmēm. Sklerozes veidošanās svarīga nozīme nervu sistēmas traucējumiem, kas rada bieži asinsvadu saraūšanos (spasms) un izsauc līdz ar to asinsspiediena svārstības.

Ateroskleroze bieži saistās ar citām vielu maiņas slimībām — aptaukošanos, podagru, žultsakmeņu slimību. Ateroskleroze var būt aortā, sirds vainaga artērijās, perifēros asinsvados, galvas smadzeņu sirds asinsvados u.c. Slimības gaita parasti ilgstoša. Sirds vainaga artēriju ateroskleroze var parādīties kā stenokardija.

Stenokardija ir lēkmjveidīgas sāpes sirds rajonā ar izstarpējumu uz kreiso roku, ple-

cu, lāpstiņu, žokli. Sāpes var būt spiedošas, žņaudzošas. Sāpju laikā ir bailu sajūta no nāves. Lēkmes var ielgt un būt ļoti smagas, beigties ar nāvi. Lēkme rodas sažņaudzoties sirds asinsvadiem. Sāpju lēkme rodas bieži pie fiziskas piepūles, aukstā laikā, var uzstāties pēc ēšanas, bieži naktīs. Sāpju lēkmes var būt saistītas ar psihiskiem pārdzīvojumiem, uztraukumiem.

Galvas smadzeņu asinsvadu sklerozes slimnieks sūdzas par trokšņiem ausīs, galvas sāpēm un galvas reiboņiem. Raksturīga atmiņas pavājināšanās. Nesenos notikumus viņi atceras, turpretim tālā pagātnē notikušo atceras labi.

Pie perifēro asinsvadu sklerozes bieži vien taustāmas asinsvadu cietās sienas. Pie šīs saslimšanas visbiežāk jūt sāpes kājās, ikru muskuļos iešanas laikā, tā kā slimnieks spiests apstāties. Slimnieks sūdzas par jušanas traucējumiem, kāju salšanu. Pie izteiktas sklerozes kājās var izveidoties sausā gangrena.

Ateroskleroze ir slimība, ko tāpat kā visas citas var ārstēt un novērst. Ārstējot aterosklerozi, galvenā uzmanība jāvelti vielu maiņas regulācijai. Pie aterosklerozes nosakāms uzturs, izslēdzot no uztura pārmērīgus taukvielu daudzumus, tanī pašā laikā ievadot organismā lielāku daudzumu vitamīnu. Uzmanība jāpievērš arī nervu darbības stāvoklim un tā regulēšanai. Aterosklerozes slimnieki jāpasargā no jebkāda uztraukuma, jo satraukumi izraisa artēriju ilgstošu spastisku savilpošanos. Nepieciešama darba slodzes maiņa ar pareizu, pilnvērtīgu atpūtu, mierīgi darba apstākļi, svaigs gaiss. Jāārstē hipertensīvā slimība un vielu maiņas slimības, kuras veicina aterosklerozes izveidošanos. Diētā labi lietot raugu, biezpienu, halinu, B12 lielās devās.

Nepieciešama piemērota fizikultura, aprīvējumi, kustības, peldes.

Ārste A. Lindmane

kādēļ par Vakkanaju un par haizivju kravu.

Un ilgi vēl tā sēdēja Jacuko, pārdomādama, kas gan gadījies ar viņas vīru.

Jamadzaki tobrīd soļoja pa ceļu uz ostu, un arī viņu satrauca drūmas domas. „Kad gan es te atgriezīšos un vai atgriezīšos? Uz mirkli kļuva zēl sievas, iegriežās atgriezties, visu pastāstīt. Bet viņš apspieda sevi šo vēlēšanos. Neraugoties uz savu jaunību — viņš tikai nesen sasniedz divdesmit sešus gadus — Jamadzaki sevi uzskatīja par istu vīrieti. Un vai gan ista vīriete cienīgi izrādīt vājumu un ielaisties izskaidrojumos ar sievietēm? Vēl nokļūsi nelaimē, ja pastāstīsi par notikumu.

Bet noticis bija, lūk, kas. Pirms desmit dienām viņu negaidot izsauca pie sevis uz dzīvokli pats Sibata Seifū, zivju rūpniecības sabiedrības „Gjochokusuisan” priekšsēdētājs Abasiri pilsētā. Šai sabiedrībai piederēja šoneris „Mijuki-maru”, uz kura Jamadzaki dienēja par kapteini.

Sibati gaidīja kapteini ne jau viens. Atvērējies tālāk no loga, lai nepamanītu no ielas, krēslā

Vai jūs zināt, ka...

... Latvijas arodorganizācijas ik gadus izmaksā strādniekiem un kalpotājiem pagaidu darba nespējas, grūtniecības un dzemdību pabalstos vairāk nekā 50 miljonus rubļu.

... pēckara gados mūsu republikas uzņēmumos darba aizsardzības un drošības tehnikas pasākumiem izlietoti vairāk nekā 200 miljoni rubļu.

... Rēzeknes lokomotīvu depo strādniekiem un kalpotājiem vien kopš šā gada sākuma atvaļinājuma naudā izmaksāti 200 tūkstoši rubļu.

... kopš šā gada sākuma mūsu republikas pilsētās uz pašu mājām pārcēlušies vairāk nekā 500 individuālie būvētāji.

... šogad Latvijas individuālajiem būvētājiem atvēlēti vairāk nekā 12 miljoni rubļu valsts kredīta — par trešdaļu vairāk nekā pagājušajā gadā.

... pašlaik Latvijas PSR laukos ir 856 valsts bibliotēkas, kuru grāmatu fonds sasniedz 3 miljonus vienību, t. i., divas reizes vairāk nekā pirms 5 gadiem.

... 1957. gada pirmajā pusē mūsu republikā izdotu grāmatu kopmētiens, salīdzinot ar to pašu laiku pagājušā gadā, pieaudzis par 412,5 tūkstošiem eksemplāru.

... salīdzinot ar iepriekšējo gadu, Latvijas zvejnieku kolchozu naudas ieņēmumi 1956. gadā palielinājušies par 21 miljonu rubļu.

... no 1957. gada 1. janvāra līdz 1. jūlijam mūsu republikas kolchozos un padomju saimniecībās izslaukts par 56.000 tonnu piena vairāk nekā tajā pašā laikā pērn. (LTA)

bija atlaidies padzīvojis ar apalu seju resns cilvēks apvalkāta civiltēpā. Tas bija Ujeda Saburo — viens no amerikāņu izlūkošanas centra Chokkaido salā vadošajiem darbiniekiem. Ujeda ieradās no Sapporo, lai kopā ar rezidentuvertētāju Sibata personīgi sverētu šonera „Mijuki-maru” komandas locekļus. Tieši šis šoneris bija izraudzīts aģenta ar palam Aikava pārsvešanai uz Sachalinu.

Dienā iepriekš viņi ilgi apsprieda visas gaidāmā pasākuma detaļas. Sarunu vajadzēja uzsākt droši. Nevarēja pieļaut, lai kaut viens no komandas locekļiem atteiktos.

— Tad jūs domājat, ka visu izšķirs nauda? — jautāja Ujeda, ietīdams savu tuklo, bez vienas grumbas seju dārga cigara dūmu mūtuļos.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms